

1043

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

ΣΤΙΧΟΙ

ΑΠΑΓΓΕΛΘΕΝΤΕΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΣΥΝΗΣ

ΟΛΓΑΣ Ν. ΔΟΡΕΝΤΣΑΤΟΥ

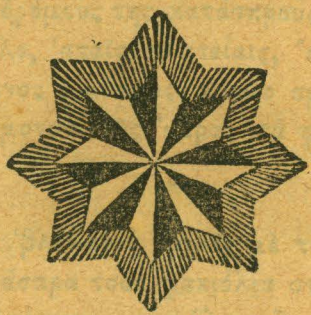
μαθητριάς,

κατά την τελευταίαν ημέραν τῶν εξετάσεων,

2 Ἰουλίου 1900,

τῶν ἐν Ἀργοστολίῳ ἐκπαιδευτηρίων

ΣΩΤΗΡΙΟΥ Δ. ΡΑΖΗ.

ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ:

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Δ. ΚΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

ΤΟΤΙ

ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ (*)

Ἄχ!... εἶδα φῶς... Ἐφύγαν τὰ σκοτάδια,
σὰ φοβισμένα, πονηρά κουνάδια.

Ἄστραψ' ἡ χώρα ἠλεκτροφωτισμένη,
σὰ νύφη μὲ διαμάντια φορτωμένη,

ὅπου σπιθοβολοῦν, σὰ νὰ ζητοῦνε
τὴ λάμψη τῶν ἄματιων τῆς νὰ ὑπερβοῦνε
καὶ ἀπὸ ἔρημῃ χώρα, μαύρη, σκοτεινὴ,
τώρα πολιτισμένη, φωτεινὴ,

τοὺς δρόμους τῆς κατάσπρους μᾶς ἀνοίγει.
Ἰστό μόλο, ἴσταῖς πλατεῖαις, ἴστα σωκάκια,
χαρούμενος ὁ κόσμος, κόσμος σμίγει
κι' ἀλημονάει τῆς ἡμέρας τὰ φαρμάκια.

Νὰ ἴδωσαν ἡ γρηαῖς μὲ τὰ λανάρια
καὶ τ' ἄσπρα τους φακίδια στὰ κεφάλια,
(ποῦ ἐφέγγανε μὲ πῆλινα λυχνάρια,)
τὸ ἠλεκτρικὸ, θὰ βλιάζαν. « Πῶ, πῶ, χάλια!

(*) Αὐτοὶ οἱ στίχοι ἐγγραφήσανε γιὰ νὰ ἀπαγγελθοῦνε εἰς
τὰς ἐξετάσεις τῶν ἐκπαιδευτηρίων Ῥαζῆ καὶ ἀναφέρονται εἰς
τὴν πρώτη βιβλιόφωκ, ποῦ τὸ ἠλεκτρικὸ φῶς ἐπρωτόειδε... τὰ
σκοτάδια.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΧ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

« Μὲ σύρματα νὰ πλέξουνε, Θεούλημου,
 » τὴ χώρα, νὰ τὴν κάμουνε μιά τσάκα! . . .
 » Πῶ, πῶ, ὀργικά! . . . » Ουμῶμαι τὸν παππούλημου,
 ποῦ μῶλεγε, μὲ τὴν πλατεία του βράκα.

« Ἐτοῦτ' οἱ προκομμένοι θὰ μᾶξ' δώσουνε,
 » παιδάκι μου, μὲ μίας τοῦ διαβόλου,
 » τὴν κόλαση θὰ ἰδῆς νὰ διαπλατώσουνε! »
 Ἐγ' ὁμως δὲν τοῦ ἴπιστεῦα καθόλου.

Ἄχ! τί ἄσπρο φῶς! . . . μου ἔάλισε τὸ νοῦ,
 ἄκουσα τὴν καρδιά μου νὰ πετάξῃ.
 (Αὐτ' ὁμως δὲν τὸ λέω καμμιανοῦ,
 μήπως . . . εὐαίσθητο ὄυλα μὲ φωνάξῃ.)

Λές κ' ἦρτε κάτου ὁ ἥλιος κ' ἐμοιράσθηκε
 σὲ τόσα φανάκια κρεμασμένα.
 Τηρῶντάς τα θαμβώθηκα, χρειάσθηκε
 νὰ μείνω μὲ τὰ μάτια μου κλεισμένα . . .

Κ' ἐνῶ γιὰ ἄ λίγο τάκλεισα, τί εἶδα;
 πῶς φεύγανε τὰ παλαιὰ φανάκια

σὺλίντριχα . . . τοὺς εἶχε στρίψει ἡ βίδα
 κι' ἐφεύγαν σωριαστά, μαλλιά-κουβάρια.

Μὲ τὸ τσὸ τὸ φυτῆλι τὰ μπαζίνα,
 καὶ χάρις στάλα λάδι . . . ντροπιασμένα,
 σὰν κουκουβάριαι ψώφιας ἀπ' τὴν πείνα,
 ἴπετούσανε κ' ἐκεῖνα ἴστά χαμένα! . . .

Τὰ μάτια μου πάλε ἀνοιξά Νὰ πᾶτε
 ἴστ' ἀγύριγο, φωνάξω, παληοφάναρα,
 ταῖς νυχτερίδαις πγαίνετε κλουθάτε,
 ποῦ ἐφέγγετε σὰ νὰ-στε κλειφοφάναρα!

Ὁ ἠλεκτρισμός πλημμύρισε τὴ χώρα.
 Πολιτισμός κ' ἠλεκτρισμός εἶν' ἓνα.
 νὰ ἠλεκτρισθῇ ἡ ζωὴ μας ἦλθ' ἡ ὥρα,
 καὶ νὰ σβυσθοῦν τὰ μαῦρα περάτμενα.

Τὴ νύχτα θὰ μᾶς λούζῃ μὲ τὸ φῶς του,
 καὶ τὴν ἡμέρα, ὁ νοῦς φωτολουσμένος,
 τὴν καρδιά μας, ὁποῦν' ὁ εὐντροφός του,
 θὰ ὑψῶνῃ, θὰ ἡμερώνῃ, μαγεμμένος.

Θυμήθηκα τὴν πρώτη τὴ βραδυά,
 ὁποῦ τὸ φῶς πρωτάναψε . . . Τί τρέλλα! . . .
 δὲν ἔμεινε ἴστο σπητί της γρηά,
 μεσόκοπη κι' ἀνύπανδρη κοπέλλα.

Τὸ φῶς ἐκεῖνο μ' ἀναψε τὰ στήθια,
 μοῦ ἐρχότουνε νὰ βγάλω μιὰ φωνή.
 Ἄχ! φῶς ἠλεκτρικὸ ... ἄχ ἄσπρη ἀλήθεια
 μοῦ ἐρχότουνε ... νὰ τοῦ δώσω ἓνα φιλί.

Μοῦ ἐρχότουνε σὰν τὴ φέλλα νὰ πετάξω
 ἀπάνου του, νὰ κάψω τὰ φτερά μου,
 ἵσταῖς μύταις νὰ σκωθῶ ... Θεέ, νὰ κράξω,
 χύσε φῶς ὅμοιο, θεῖο, ἴστην καρδιά μου.

Τοὺς στοχασμοὺς τοῦ νοῦ μου ἠλεκτροφώτισε,
 νὰν καθαροί, κρυστάλλινοι γιὰ Ἄένα
 τὰ αἰσθηματά μου φῶς οὐράνιο πότισε,
 νέε ζωὴ ν' ἀναπλασθῆ ἴσ ἐμένα.

Ἰστης ἀρετῆς τὸ δρόμο, βόηθησέ μου
 νὰ λάμψη, ἴπου ποτὲ νὰ μὴ σκοντάψω ...
 Δικό Σου φῶς εἶν' τοῦτο ... Ἄχ! Θεέ μου,
 Σέ θε νὰ ὑμνῶ ὅσω ζω ... δὲ θε νὰ πάψω.

Αὐτὸ τὸ ἠλεκτρικὸ, ἴστην κοινωνία
 ἄς δώση ψυχὴ νέε, τ' ἄγριε πάθη
 ἄς σβύση ... Ἄς ξεριζώσῃ τὴ φωταψία
 ἀπ' ταῖς καρδιαῖς μας, κάθε μαῦρο ἀγκάθι.

Ἄλλὰ πετῶ πολὺ, πολὺ ἴψηλά ...
 καὶ φοβοῦμαι μὴν πέσω ... ὅπως ὁ Ἴκαρος,
 ἴπου τάλωσε τὰ κέρινα φτερά
 ὁ Ἥλιος ... κι' ἐσωριάστηκε ... ὁ παλλήκαρος!

Γιὰ τοῦτο ἄς καταιβῶ, καὶ ... πρῶτα, πρῶτα,
 ζήτω τὸ φῶς ... κι' ὅποιος ζητάει σκοτάδια,
 ἄς πόη μὲ τὸ φανάρι, ῥῶτα, ῥῶτα,
 γυρεύοντας νὰν τάβρη ἴστα πηγάδια.

Κι' ἐπειτα χίλια ζήτω ἀπ' τὴν καρδιά μας,
 ἴσ ὅποιον τὸ φῶς μᾶς ἔφερε, ἴσ αὐτὴ
 τὴν τόσο σκοτεινὴ ἀπελπισία μας,
 κ' ἠλεκτρικὴ μᾶς ἔδωσε ζωή.

Τὸ σκότος, ἴπου τὰ ἐγκλήματα σκεπάζει,
 τὸ ἴσκέπασε ὁ ἠλεκτρικὸς λαμπτήρας.
 Μ' ἐμέ, λειπὸν, κάθενας σας ἄς κράξῃ,
 ζήτω τὸ φῶς, τοῦ τόπου μας σωτήρας.

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΚΕΡΕΓΙΟΣ Γ. ΑΒΛΙΧΟΣ.
 ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΚΕΡΕΓΙΟΣ Γ. ΑΒΛΙΧΟΣ.
 ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΚΕΡΕΓΙΟΣ Γ. ΑΒΛΙΧΟΣ.
 ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΚΕΡΕΓΙΟΣ Γ. ΑΒΛΙΧΟΣ.

... ἄλλὰ πάλιν ἄλλοι ποιοῦσι...
 ... καὶ ἄλλοι ποιοῦσι...
 ... ἄλλοι ποιοῦσι...
 ... ἄλλοι ποιοῦσι...

... καὶ ἄλλοι ποιοῦσι...
 ... καὶ ἄλλοι ποιοῦσι...
 ... καὶ ἄλλοι ποιοῦσι...
 ... καὶ ἄλλοι ποιοῦσι...

Τιμᾶται λεπτὰ 10.

... ἄλλοι ποιοῦσι...
 ... ἄλλοι ποιοῦσι...
 ... ἄλλοι ποιοῦσι...
 ... ἄλλοι ποιοῦσι...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Α. 52.412.0010